

Excursie Hekenbroek 4 mei 2024

Met plezier las ik altijd de verslagen van de excursies, er niet van uitgaande dat ik er zelf een keer een zou verslaan. Dit was, naar mijn idee, voorbehouden aan een selecte groep, die op zijn minst over veel vogelkennis beschikte. Toen vandaag de vraag gesteld werd wie een verslag wilde maken, aarzelde ik dan ook. Niemand bood zich aan, wat betekende : geen verslag; te zonde, vind ik.

Bij deze.

Om half zes vertrokken excursieleider Marjon en ik vanmorgen voor de troepen uit naar Hekenbroek, waar we beloond werden met een prachtig, in nevelen gehuld vergezicht. Van alle kanten hoorden we de vogels al zingen, zoals je alleen vroeg in de morgen en in het voorjaar hoort. Temidden van het tumult onderscheidde we al snel de zwartkop, winterkoning en iets dat leek op een zwarte roodstaart. Dichtbij rekten de schapen zich uit en kwamen nieuwsgierig naderbij.

Zelf heb ik altijd het idee dat de vroege ochtend van de dieren is en wij te gast.

De nevel was al grotendeels opgetrokken en de zon kwam voorzichtig tevoorschijn toen de "stilte" werd verbroken door de komst van de andere vogelgroepleden. Even vond ik dat jammer, maar bij het zien van de goed geoutilleerde en enthousiaste club, was dat gauw voorbij.

We togen op pad, om bij de eerste splitsing in twee groepen uit elkaar te gaan.

Halverwege zouden we elkaar weer tegenkomen, er vanuit gaande dat we hetzelfde tempo liepen.

Algauw werd duidelijk dat het advies goed schoeisel aan te doen en ons niet te koud te kleden, niet overbodig bleek. Zeker tussen de bomen was het nog fris en op sommige plekken behoorlijk nat en modderig.

De excursieleiders Helene en Marjon hadden ons verzocht zoveel mogelijk stil te zijn, wat ervoor zorgde dat we veel hoorden.

Wij waren met ons negenen, de anderen met zeven personen. Buiten ons was er nog een andere aanwezige : Merlin, onze knappe Vogelaar. Vrijwel iedereen had de app geïnstalleerd en gebruikte hem. Ik had hem niet en begreep aanvankelijk niet goed wat het voordeel was, ouderwets het idee hanterend dat je - wanneer je de app het werk laat doen - minder leert en misschien zelf minder goed luistert. Toch was dat niet het geval en bleek het een heel handig controlemiddel.

De app was, veel beter dan ik, in staat de zang en roep van de vogels uit elkaar te houden. Waar ik in de war raakte door al die - om het hardst zingende - vogels, toonde de app zonder problemen alles wat we hoorden.

Merel man met voer voor de jongen

We kregen het advies eerst zelf te luisteren en dan pas op de app te kijken.

We hoorden vooral zangvogels: zwartkop (vaak), vink, tjiftjaf (regelmatig), zanglijster, grote lijster, merel (veelvuldig) winterkoning en roodborst

Verder zagen we bij een vennetje twee nijlganzen en karpers en hoorden we regelmatig kikkers in de verte, bij diverse plassen. In een hoge boom (ik meen me een eik te herinneren) zagen en hoorden we een fitis, die zich, badend in het morgenzonnetje, door ons liet bewonderen. Door het bijzondere licht leek hij eerder geel dan bruin, maar omdat we letterlijk zijn snavel zagen bewegen terwijl we hem hoorden, was er geen twijfel mogelijk. Bovendien zette Luc hem op beeld. Sommigen zagen een kneu.

Marjon had ons aan het begin van de wandeling het geluid van de wiewelaar laten horen, zodat we goed wisten waar we op moesten letten. Zij wist dat die vogel daar voorkomt, dit had ook in de uitnodiging gestaan en een groot deel van mijn motivatie - zo vroeg in de ochtend op pad te gaan - gevormd. Het duurde niet lang of we hoorden hem, in zijn populaire omgeving : populierenbos. Maar zien..... dat bleek nog een heel ander verhaal. Terecht merkte iemand op dat het toch bijzonder is dat een zo opvallende vogel zich zo onzichtbaar weet te maken. Hij is nogal schuw.

Het gebied was, hoewel regelmatig nogal zompig, prachtig qua begroeiing; met veel struiken, mooie doorkijkjes, paden met acacia's, rode en gewone beuken, berken en veel geulen. Op sommige plekken werd je compleet door het groen omhuld en ik zag zelfs een soort bamboebosje.

Maar vooral onder de indruk was ik van de honderden tinten groen, die steeds beter zichtbaar werden naarmate de zon zich liet zien.

Halverwege pauzeerden we kort en wisselden ervaringen uit.

De tweede helft van de wandeling verliep vlot, ook doordat de vogels zich minder lieten horen en we een stuk langs de weg liepen. Wel hoorden we nog een paar keer de wiewelaar heel dichtbij. Het moeten er meer dan één geweest zijn, want we hoorden hem tegelijk op meerdere plekken en onze cursusleider bevestigde dat deze zomergasten ook in groepjes voorkomen.

Een paar mensen dachten een flard van de vogel in de vlucht op te vangen, maar honderd procent zeker waren ze niet.

Kortom, een wandeling die de moeite waard is, zeker vroeg in de morgen met een groep vogelaars!

Adinda vd Velden

Nijlganzen